

ΚΛΗΜΗΣ ΚΑΙ ΖΑΓΚΩΦ

Ἡ παλινόρθωσις τοῦ Μ. Νικολέντος διήρκεσεν ἑκκτὸν ἡμέρας. Ὅπως διασωθῶσιν αἱ μεταξὺ τῶν προσώπων ἀναλογίαι ἢ παλινόρθωσις τοῦ Ἀλεξάνδρου Βάττεμπεργ διήρκεσε μόλις δέκα. Τὸ «δεκάήμερον» ὅμως τοῦ ἥρωος τῆς Σλιβνίτζας καὶ πῶς ἠμαύρωσε τὴν φήμην του, μέχρι τοῦ νῦν μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων· τὸ πρὸς τὸν Τσάρον ταπεινωτικὸν τηλεγράφημά του, αἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων οὓς ἀδιακώπως ἔχε μέχρι τοῦ νῦν προκαλέσῃ κίνδυνον πλημμύρας τῆς Μαρίτσας, αἱ περὶ Μακεδονίας κατὰ τι δονκισσωτικαὶ καυχησιολογίαι του, πάντα ταῦτα ἐσάλευσαν ἱκανῶς τὴν γνώμην τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δημοσίου περὶ τοῦ ἡγεμόνος. Ἦδη δὲ τὴν ἐρμελὴ συνουλίαν δι' ἧς ἐχαιρετῶντο ἡ ἀνδρεία του κατὰ τὰς νίκας του ἐν Σλιβνίτσα καὶ Πιρὼτ, ἡ αὐταπάρνησις καὶ τὸ σθένος τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν ἐκ Βουλγαρίαν ἀπέλασιν, τὸ θάρρος καὶ ὁ ῥωμαντικὸς ἱπποτισμὸς κατὰ τὴν εἰς Βουλγαρίαν θριαμβευτικὴν ἐπάνοδον διακώπτουσι παρὰ-χαρδοὶ τῆνοι, πανταχόθεν προερχόμεναι, περὶ ἀπαμβλύνσεως τοῦ χαρακτήρος τοῦ ἡγεμόνος ἐκ τῶν ἠθικῶν καταπτώσεων καὶ συγκινήσεων τῶν τελευταίων ἐβδομαδίων, ἐλλείψεως πολιτικῆς προορατικότητος καὶ δυνάμεως μεγάλουργοῦ κττ.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας κατ' οὐσίαν εἶνε θρίαμβος τῆς Ρωσίας, τῆς παρὰσκευαστῆς καὶ ἀγαγούσης εἰς πέρας τὸ ἔργον τῆς ἐξώσεως αὐτοῦ διὰ τοῦ Ζαγκώφ καὶ τῶν ὀπαδῶν του.

Ὁ Ζαγκώφ, ὁ μητροπολίτης Κλήμης καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς ἐπαναστατικῆς κυβερνήσεως, εἶνε ἀληθῆς, ὅτι ἐπληθύνον, προσωρινῶς ἴσως, εἰς τὴν ἀφάνειαν. Ἀλλ' ἀφοῦ εἰς αὐτὸν ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος ἡ ἐκδίωξις τοῦ ἀτυχοῦς Ἀλεξάνδρου δίκαιον εἶνε νὰ παραχωρηθῇ αὐτοῖς, ἔστω καὶ κατὰ τι ἄργά, μία θέσις ἐν τῇ πινακοθήκῃ τοῦ Ἀστέρος.

Ὁ μητροπολίτης Κλήμης, ἀρχιεπίσκοπος Σόφιας καὶ ἀπεσταλμένος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐδρεύοντος βουλγαροῦ ἐξάρχου, εἶνε ἀνὴρ νέος εἰσέτι, μετέχει δὲ ἐνεργῶς τῆς πολιτικῆς καὶ ἀνήκει, ψυχῇ καὶ σώματι, εἰς τὸ ῥωσικὸν κόμμα. Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἀνατολικὴν κρίσιν μετέβη εἰς Ῥωσίαν ὡς πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀποσταλείσης πρὸς τὸν Τσάρον, ὅπως ἐκλιπαρήσῃ τὴν εὐνοίαν του. Νῦν κρύπτεται εἰς ἀγνωστον μέρος, ἐκ φόβου πρὸς τὴν ἀνθηγεμονίαν.

Ὁ Ζαγκώφ ὑπῆρξεν ὑπουργὸς τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου, πρὶν ἢ οὗτος, ἀπολακτίσας τὴν ῥωσικὴν ἐπίρρουήν, συλλάβῃ τὸ σχέδιον τῆς ἰδρύσεως Βουλγαρίας ἀνεξαρτήτου. Ὁ ἀρχαῖος τοῦ ἡγεμόνος ὑπουργὸς πᾶσαν ἔκτατε κατέβαλε προσπάθειαν καὶ διὰ παντὸς τρόπου εἰργάσθη ὅπως ἀποκαταστήσῃ ἐκ νέου τὴν ῥωσικὴν ἐπίρρουήν ἐν Βουλγαρίᾳ.

Βραδύτερον ἐλπίζομεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰς εἰκόνας καὶ ἄλλων ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Βουλγαρίας διὰ τῶν τελευταίων γεγονότων φημισθέντων, ὧς ὑπεσχέθη νὰ ἀποστείλῃ ἡμῖν φίλος ἐκ Σόφιας.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Νεώτεριοι εἰς τὰ ὀνόματα. — Ἡ ἐλαφρυντικὴ φρασεολογία τῆς Ἀγγλίας. — Τὸ ὄνειρον τῆς 3 Σεπτεμβρίου. — Σχίσαις μεταξὺ σεισμοῦ καὶ πυρίτιδος. — Τὰ οἶνοπνευματώδη ποτά.

Τὰ Βουλγαρικὰ φαίνεται ὅτι εἰσῆλθον πλέον εἰς τὸν φυσικὸν αὐτῶν δρόμον. Νεώτερον περὶ αὐτῶν τηλεγράφημα ἀναγγέλλει ὅτι ὁ ῥώσος στρατηγὸς Κάουλθαρς ἀποστέλλεται εἰς Σόφραν ὡς ἐκτακτὸς διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Ρωσίας. Ἡ σημασία τῆς ἀποστολῆς ταύτης οὐδένα βεβαίως λανθάνει. Ἐν τούτοις ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις σπεύδει νὰ διακηρύξῃ ὅτι οὐδόλως ἐννοεῖ διὰ τούτου νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Βουλγαρίας καὶ ἀπόδειξις ὅτι ὁ Κάουλθαρς δὲν θέλει φέρῃ τὸν τίτλον τοῦ ἀρμοστοῦ ἀλλὰ τὸν τοῦ πράκτορος. Μετὰ τοῦτο δὲν ἀπολείπεται ἢ νὰ διακηρύξῃ δι' ἐγκυκλίου τῆς πρὸς τὸν κόσμον ὅτι τὸ ῥωσικὸν κράτος διοικεῖται φιλελευθερώτατα, διότι ὁ αὐτοκράτωρ δὲν φέρει τὸν τίτλον τοῦ Καίσαρος ἀλλὰ τοῦ Τσάρου.

— Καὶ — πῶς ἀλλάζουν οἱ καιροί! Ἡ Ρωσία πράττει σήμερον τὸ αὐτὸ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ὅπερ ἔπραττεν ἡ Ἀγγλία πρὸς ἡμᾶς. Καὶ μεταχειρίζεται ἀκριβῶς πράττουσα τὰ αὐτὰ καὶ τὰς αὐτὰς ἐκφράσεις. Πράκτωρ μὲν ἀλλ' οὐχὶ ἀρμοστής, λέγει περὶ τοῦ Κάουλθαρς. Ἀποκλεισμός μὲν ἀλλ' εἰρηνικός, ἔλεγεν ἡ Ἀγγλία προκειμένου περὶ τῆς δεσμεύσεως ἡμῶν. Καὶ ἡ Ἀγγλία ἐν τούτοις δυσχερεστεῖται διότι τὴν μιμῶνται!

— Ἀλλ' ἂν τὰ Βουλγαρικὰ φαίνονται ὅτι θὰ ὑψυχάσωσι, τὸ ἔδαφος τῆς Πελοποννήσου δὲν φαίνεται νὰ τὸ ἔχῃ σκοπὸν. Ἡ 3 Σεπτεμβρίου ἐν τούτοις, καθ' ἣν εἶχε προαγγελθῇ νέος καταστρεπτικὸς σεισμὸς, πρὸς ἄνευ τινὸς ἀπεικταίου. Οὔτε καταστροφαὶ ἐπῆλθον, οὔτε σεισμὸς ἔγεινε. Φαίνεται ὅτι εἶχε γείνη προτήτερα . . . ἐν Βιέννῃ ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ τηλεγραφησάντος τὴν πρόρρησιν σπουδαστοῦ.

— Φαίνεται δὲ ὅτι καὶ λίαν προσεχῶς ὀλοτελῶς θὰ ἐπέλθῃ ἡ παῦσις τῶν σεισμῶν. Πράγματι δὲ καθίστανται ὅλως περιττοί, ἀφοῦ τὸ ἔργον τῶν ἀναλαμβάνουσι νὰ συμπληρώσωσιν αὐτοὶ οἱ κάτοικοι. Ὁρμητικὸς τις μεσσήνιος ἐρίσας, λέγουσιν αἱ ἐφημερίδες, περὶ τῆς κατοχῆς ὑπαιθρίου τινὸς μέρους, ἐν ᾧ ἤθελε νὰ διανυκτερεύσῃ φοβούμενος τὸν σεισμόν, ἐπυροβόλησε καὶ ἐφόνευσε δύο. Νομίζομεν ὅτι καιρὸς εἶνε νὰ συστηθῇ ἄλλη ἐπιτροπὴ, ὅχι πλέον ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἐκ τῶν πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ σεισμοῦ ἐρίδων χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

— Εἰς τὸν ἀνεψιὸν τοῦ κ. Παρδαρμένου, εἰς τῶν φίλων του προσφέρει εἰς τὸ δωμάτιόν του καφὲν γενόμενον εἰς τὸ καμινέτον.

— Εὐχαριστῶ, δὲν πέρνω, λέγει ὁ νεώτερος Παρδαρμένος.

— Διατί; τὸν ἐρώτᾳ ὁ φίλος του ἀπορῶν.

— Μοῦ εἶπαν οἱ γιατροὶ νὰ κόψω ὅλα τὰ οἶνοπνευματώδη ποτά.

Ἄξος

